

NHUNG TỪ BAN ĐẦU

KHÔNG CÓ NHƯ VẬY

Xin chào, các bạn. Rất vui mừng được trở lại trong sự hầu việc Chúa Đức Chúa Trời tối nay. Và tin cậy những ơn phước của Ngài ở trên buổi nhóm tối nay.

2 Rất vui khi thấy, tối nay, Anh Robert Daugherty trở lại trong chỗ đó. Đó là...Chính là Anh Daugherty đã tài trợ cho chiến dịch đầu tiên của tôi. Và tôi nhớ đã đi đến chỗ anh ấy. Vẫn có một số người đang ngồi ở đây đã giúp tôi đi qua đó. Và Anh Creech ở đây, tôi nghĩ, là một trong số họ. Những khái tượng vừa mới bắt đầu xảy ra, và Thiên sứ của Chúa vừa gặp tôi ở đây tại Green's Mill, đã phán với tôi điều gì sẽ xảy ra. Và hầu như không hai tuần cho đến khi anh ấy gọi tôi đến St. Louis. Cô gái của anh ấy đã mắc hầu như với một...giống như chứng múa giật Saint Vitus.

3 Và chúng tôi đã đến đó và cầu nguyện, và làm đủ mọi loại lời thề, và trông giống như sẽ không có gì xảy ra. Tôi chỉ định ở lại (Bởi vì, tôi đã không có những chiến dịch trước đó.) chỉ cho đến khi nó chấm dứt, cho đến khi tôi nhận ra Chúa sẽ làm gì.

4 Anh biết đấy, Anh Robert à, tôi tin rằng sẽ tốt hơn nếu tôi cứ giữ nó theo cách đó. Dĩ nhiên, có lẽ sẽ không có nhiều người được cứu. Nhưng, cứ ở lại với một trường hợp cho đến khi nó kết thúc, cho đến khi anh em biết.

5 Và ngày hôm sau, tôi đoán, đã hai hay ba giờ chiều, hay cùng ngày đó, bây giờ tôi không nhớ. Và tôi đang ngồi trong một chiếc xe hơi, bên ngoài nhà mục sư. Và cha anh ấy đã ở đó. Và tôi đã ở một mình. Tôi cảm thấy Thánh Linh của Chúa đến, và tôi đi ra bên ngoài nhà và ngồi ngoài đó. Và bé Betty giống như một người man dại, cứ la hét. Và các bác sĩ không thể làm gì cho cô ấy. Và mẹ và bố, cả hai, họ trông rất tệ. Họ đã ngồi trông, nhiều ngày và nhiều tuần, với cô ấy. Và có một khái tượng đã đến, ngay trước xe hơi, phía trước xe hơi. Và tôi đã thấy khái tượng, và chạy vào và bảo Anh Robert và họ chỉ những gì để làm. Cô bé sẽ khỏe mạnh.

6 Tôi cho rằng anh đã nói cô ấy sẽ ở đây tối mai, phải không, Anh Robert, để làm chứng? Vì vậy bây giờ nếu...Đó là cách đây mười bốn năm, tôi đoán, cách đây mười hai, mười bốn năm. [Anh Robert Daugherty nói, “Đó là mười ba năm, tôi tin vậy.”—Bt.] Mười ba năm trước. Và cô ấy là một phụ nữ trẻ đẹp, khỏe mạnh. Sẽ ở đây tối mai, ý Chúa.

7 Sự chữa lành Thiên liêng kéo dài chừng nào đức tin tồn tại, đúng thế, chừng nào đức tin còn kéo dài.

8 Và tôi tin rằng tôi thấy Anh Fred Sothmann, và những người bạn của tôi từ Canada cũng đang ngồi ở đây. Vui mừng gặp lại tất cả các bạn trong tối nay. Và nhiều người bạn khác ở đây. Tôi ước gì tôi có thời gian để nhận ra từng người trong anh chị em. Tôi đoán tôi không thể, từ ngay đây, nhưng tôi muốn anh em biết rằng chúng tôi chắc chắn hoan nghênh anh em. Anh Boyd ở đây, tôi tin rằng tôi nhớ anh ấy. Và anh em Mennonite. Vì vậy chúng tôi rất vui khi có anh em ở đây với thời gian ngắn ngủi này của sự thông công chung quanh Lời. Và bây giờ, ngày mai...

9 Chúng tôi cũng muốn thông báo điều này, rằng, cuốn sách mới nhất. Bây giờ chúng ta không ở đây...

10 Tôi không thể nghĩ về người anh em này, người anh em Mennonite đang ngồi bên cạnh anh ấy. Tôi không thể...[Một anh em nói, “Harson.”—Bt.] Harson. Vâng.

11 Những—những quyển sách ở phía sau, tại cái bàn phía sau đó. Chúng là những sứ điệp mới nhất. Chúng chưa bao giờ có trong các chiến dịch như vậy. Chúng ở sau đó với những cuốn băng ghi âm, những sứ điệp mới nhất và vân vân. Và các chàng trai đã in chúng ra, và chúng có sẵn ở phía sau tòa nhà khi anh em đi ra ngoài tối nay. Và tôi nghĩ...

12 Vào buổi sáng, tôi nghĩ các cuộc phỏng vấn bắt đầu khoảng tám hay tám giờ ba mươi, vào buổi sáng. Và, chào ôi! Tôi đã bảo anh ấy thực hiện những cuộc phỏng vấn cho những ai muốn gặp riêng tôi về những vấn đề thuộc linh. Chà, tôi đã không nhận ra rằng đèn tạm nhỏ bé ở đây sẽ...nó sẽ là cách đó. Nhưng nó chắc chắn rất đông đúc. Chà! Vì vậy, ồ, điều đó tốt. Chúa đôi khi có

được những ơn phước từ những gì chúng ta cố gắng làm, để làm điều gì đó để giúp đỡ các anh chị em trên đường đi.

13 Bây giờ chúng ta đang cố gắng, mỗi đêm, để tìm thấy điều gì đó mà tôi đang tìm kiếm. Và đó là, rằng, Đức Chúa Trời bởi một khái tượng đã nói với tôi rằng chức vụ của tôi đang thực hiện sự thay đổi thứ ba của nó. Và tôi đang mong mỗi điều đó bắt đầu ở đây tại đền tạm. Tôi không biết nó sẽ làm hay không, nhưng tôi đang mong mỗi nó làm điều đó. Và tôi tin rằng nó sẽ là cách nào đó mà sẽ...Tôi sẽ có thể rao giảng Phúc âm theo cách như vậy, hay làm điều gì đó mà sẽ giúp nhân loại đang đau khổ có một cách sống hạnh phúc hơn, và một lối sống lành mạnh hơn. Đó là ước muốn chân thành của tôi. Vì vậy nó có thể là tối nay mà...

14 Tôi đã hỏi con dâu tôi về thẻ cầu nguyện, và cô ấy không có cái nào ở đó. Và Billy thường giữ chúng. Còn Gene và Leo thì không có. Vì vậy tôi cho là, chúng ta sẽ phải sử dụng những buổi nhóm mà không có điều đó, tốt nhất mà chúng ta có thể, nếu chúng ta làm tối nay. Chúng ta sẽ thấy nó xuất hiện như thế nào.

15 Rồi sau những buổi nhóm này, những buổi nhóm tiếp theo của tôi là ở New Zealand, và rồi cũng ở nước Úc, và đi xuống qua những vùng đó của đất nước.

16 Tối nay, tôi đã chọn đọc một số câu Kinh Thánh từ Sách Thánh Mác, chương thứ 7, nếu anh em muốn lật ra tới điều đó, để suy gẫm cho Sứ điệp.

17 Và trước khi chúng ta làm điều đó, chúng ta hãy cúi đầu một lát và thưa chuyện với Ngài.

18 Lạy Chúa, chúng con biết ơn Ngài, tối nay, vì đặc ân được gặp nhau, một lần nữa. Ngài đã rất tốt với chúng con suốt ngày hôm nay. Ngài đã ban cho chúng con sự sống và sức mạnh rằng chúng con đã có cơ hội đến lần nữa để hầu việc Ngài và thờ phượng Ngài.

19 Và chúng con biết ơn về đất nước của chúng con, rằng vẫn còn một cơ hội và một cánh cửa rộng mở, rằng đàn ông và đàn bà có thể thờ phượng Đức Chúa Trời theo sự sai khiến của lương tâm họ. Có thể là lâu, Chúa ôi. Nhưng chúng con thấy, theo lời tiên tri của Kinh Thánh, chẳng bao lâu nữa những cánh cửa này

sẽ đóng lại, trên toàn thế giới. Vì vậy xin để chúng con, tối nay, nhận lãnh sự nhân từ của Đức Chúa Trời và những ơn phước, và tất cả Ánh sáng mà chúng con có thể, dựa trên lời Kinh Thánh, Chúa ôi, để chúng con có thể được chuẩn bị cho giờ đó khi nó đến, mà được lưu giữ trong linh hồn chúng con sẽ là Đức Thánh Linh, Đấng sẽ có thể làm sáng tỏ những điều này với tâm trí chúng con.

²⁰ Chúng con cũng sẽ cầu xin đặc biệt, tối nay, Chúa ôi, cho những ai đau ốm, thiếu thốn, và khốn khổ. Quyền năng chữa lành vĩ đại và sự thương xót của Ngài sẽ ngự trên mỗi người trong họ. Xin ban phước cho Lời Ngài đang đi ra, Chúa ôi, và chúng con sẽ ngợi khen Ngài. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²¹ Trong Thánh Mác, chương thứ 7, chúng ta đọc một vài câu như thế này.

Bấy giờ những người Pha-ri-si, và mấy thầy thông giáo, từ thành Giê-ru-sa-lem đến.

Và khi họ thấy một số môn đồ của Ngài ăn bánh bị ô uế, nghĩa là, với bàn tay không rửa sạch, họ đã tìm thấy lỗi.

Vì những người Pha-ri-si, và tất cả những người Giu-đa, nếu họ không rửa tay, thì không ăn—không ăn, giữ truyền thống của các trưởng lão của họ.

Và khi họ ở chợ về, nếu không rửa tay, họ không ăn. Và nhiều điều khác ở đó, mà họ đã tiếp nhận và giữ nữa, như...rửa chén, và bình bằng đất, và đế và các bình, và các ghế dài.

Sau đó các người Pha-ri-si và các thầy thông giáo hỏi Ngài rằng, Sao các môn đồ Thầy không theo các truyền thống của các trưởng lão, nhưng dùng tay không rửa sạch mà ăn bánh vậy?

Ngài đáp và phán cùng họ rằng, Ê-sai đã nói tiên tri về các người những kẻ giả hình, như có lời chép rằng, Dân này lấy môi miếng tôn kính Ta, nhưng tấm lòng chúng nó cách xa Ta lắm.

Sự chúng nó thờ lạy Ta là vô ích, dạy theo giáo lý những điều răn mà chỉ bởi người ta đặt ra.

Vì gạt bỏ những điều răn của Đức Chúa Trời, mà các người giữ lấy truyền thống của loài người, như việc rửa bình và về các chén: và nhiều việc khác giống như vậy các người làm.

Và Ngài phán cùng họ rằng, Bỏ hẳn...các người bỏ hẳn các điều răn của Đức Chúa Trời, đặng các người có thể giữ theo những truyền thống riêng của mình.

22 Và trong Sách Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 19 và câu thứ 8, và phần cuối của câu thứ 8 đó, tôi muốn đọc một đề tài. Và đây là cách nó đọc:

...nhưng từ ban đầu không có như vậy.

Và xin Chúa ban phước cho việc đọc Lời Ngài bây giờ.

23 Khi Chúa của chúng ta còn ở đây trên đất, Ngài đã gặp, trong những ngày của chức vụ Ngài, những người giữ truyền thống của con người, và dạy những điều trái ngược với các điều răn của Đức Chúa Trời.

24 Tôi tự hỏi, tối nay, nếu Ngài sẽ đến lần nữa tối nay, một cách rõ ràng, Ngài sẽ không tìm thấy tình trạng giống như vậy chẳng. Làm sao mà họ đã nắm giữ những truyền thống đó rất thiêng liêng, sau khi họ đã nhận được những điều răn của Chúa, thật đúng những gì để làm! Con người không thể thỏa mãn với những gì Đức Chúa Trời bảo làm; họ phải tự đặt một chút tâm huyết về điều đó.

25 Và khi con người nắm giữ bất cứ điều gì, người đó làm hỏng nguyên nhân chính. Và làm cho bất cứ điều gì bị xuyên tạc là khác với bản gốc.

26 Giống như, sự không công bình, sự không công bình không gì khác hơn là sự công bình bị xuyên tạc, những gì tâm trí đời bại của con người thay đổi xung quanh.

27 Đức Chúa Trời đã làm cho con người sống hạnh phúc với nhau. Sự băng hoại thay đổi họ và làm cho họ trở thành kẻ thù của nhau. Con người làm cho chúng ta trở thành kẻ thù của nhau, trong khi Đức Chúa Trời làm cho chúng ta trở nên anh em với nhau.

28 Con người đã làm cho con người trở nên vô đạo đức. Đức Chúa Trời đã làm cho con người sống đúng với vợ mình. Nhưng con người đến và làm hư hỏng điều đó, và anh ta không thỏa mãn với vợ của chính mình, nhưng muốn sống với những người vợ khác.

29 Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta nước trong sạch, tốt để uống. Con người phải trộn rượu hay thứ gì khác, với nó, trước khi anh ta uống nó. Nó đang làm băng hoại, từ ban đầu thực sự của nó.

30 Và khi làm như vậy, chúng ta thấy rằng trong hội thánh, những điều này đã xảy ra, bởi vì, con người bắt đầu làm xáo trộn những điều thuộc về Đức Chúa Trời, và anh ta rút ra quan niệm của mình về ý nghĩa của Nó. Anh ta không nhận Nó đúng như cách Nó được viết ra, nhưng anh ta lấy ý tưởng riêng của mình pha trộn vào Nó. Và rồi, bởi điều đó, người đó làm nên một truyền thống, và dạy điều đó. Và Chúa Jêsus phán, khi Ngài còn ở trên đất và thấy như vậy, Ngài phán, “Sự các ngươi thờ phượng Ta là vô ích.” Thế thì, bây giờ có, khả năng, và nó là vậy, để có thể có một sự thờ phượng chân thật của Đức Chúa Trời, sai trật. “Sự chúng nó thờ phượng Ta là vô ích, dạy dỗ Giáo lý những điều răn của con người.”

31 Bây giờ trong phần đọc Kinh Thánh của chúng ta tối nay, nếu anh em muốn đọc tiếp, anh em sẽ thấy rằng chỗ Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy hiếu kính cha mẹ ngươi; và nếu một người làm ô nhục cha hay mẹ mình, hãy để người đó chết.” Nhưng Ngài phán, “Theo truyền thống của các ngươi, các ngươi đã làm cho các điều răn của Đức Chúa Trời không có hiệu lực, và nói rằng, ‘Nếu vậy, nếu một người làm ô danh cha hay mẹ mình, rằng đó là một ân tứ, và người đó sẽ cứ đi tự do.’”

32 Anh em thấy con người làm mọi thứ lộn xộn như thế nào không? Nhưng họ thích thờ phượng, và họ nghĩ rằng họ đang thờ phượng đúng, trong khi họ đang thờ phượng sai. Và tôi chắc chắn, sau sự vắng mặt của Đấng Christ, trong hai ngàn năm, điều gì đó đã sai trật ở đâu đó, bởi vì chúng ta có quá nhiều ý tưởng.

33 Và, tối nay, có gần chín trăm giáo hội khác nhau trên thế giới, đó là những giáo phái Cơ-đốc, những ý tưởng khác nhau.

Và mỗi giáo phái giữ truyền thống của họ. Ồ, thật họ thích nói rằng, “Truyền thống của tôi là đúng.” Và rồi khi... Một giáo hội sẽ giải thích nó theo cách như vậy, và nói, ồ, làm cho nó gần như hoàn hảo, rằng giáo hội đó là đúng. Và chúng ta đã trải qua điều đó trong vài đêm qua ở đây, về lý do tại sao chúng ta không phải là một giáo phái. Và khi một giáo phái được bắt đầu, nó được bắt đầu trên cơ sở của người nào đó có được sự khải thị về điều gì đó, mà có thể hoàn toàn tốt, nhưng người đó tạo nên một giáo phái ra từ nó và rồi người đó không thể đi xa hơn nữa.

³⁴ Nhưng Đức Chúa Trời muốn chúng ta được tự do. Ngài muốn chúng ta đến một chỗ mà nếu Ngài ban cho chúng ta một số Ánh sáng, chúng ta có thể tiếp nhận Điều đó, và có thêm một số Ánh sáng, và một số Ánh sáng nữa, và cứ tiếp tục. Đó là lý do tại sao chúng ta thích ở lại tự do, để chúng ta có thể chỉ rao giảng Kinh Thánh, theo cách Nó được viết ra, và tin Nó đúng như cách đó.

³⁵ Và, ngày nay, chúng ta đã đi vào những truyền thống. Bây giờ, trong đề tài của chúng ta, chúng ta tìm thấy, tối nay, rằng họ đã nói, “Có phải hợp pháp cho chúng ta bỏ vợ vì bất cứ trường hợp nào không?” Ồ, nó hầu như theo cách đó ngày nay. Nếu họ không muốn sống với vợ, hay chồng mình, họ chỉ tìm lý do nào đó và đuổi cô ấy đi. Một số thầy giảng đến, hay quan tòa, cưới họ với người khác. Đây, đó là một truyền thống.

“Ồ,” họ nói, “giáo hội của chúng tôi tin điều đó theo cách này.”

³⁶ Ồ, không có gì quan trọng với những gì giáo hội chúng ta nói. Chính là những gì Kinh Thánh nói về nó, điều đó tạo nên sự khác biệt. Đức Chúa Trời phải là Lời cuối cùng trong mọi quyết định mà chúng ta đưa ra.

³⁷ Cách đây vài ngày, tôi đã bị xét xử tại tòa án, hoặc sẽ bị. Và họ đã đưa ra cho tôi một số câu hỏi rất hóc búa. Và họ nói, “Tại sao ông chuyển tiền của các chiến dịch qua hội thánh của ông, như một quỹ tài trợ?”

³⁸ “Ồ,” tôi nói, “đó là bởi vì tôi đã được bảo bởi người thu thuế Cơ quan Thuế vụ rằng tôi nên làm theo cách đó, bởi vì nó là một quỹ tài trợ.” Và cứ tiếp tục như thế. Và ông ta nói, “Người này đã không nói với anh sự thật.”

39 Tôi nói, “Ồ, ông ấy đại diện cho chính phủ. Nếu tôi sai người quản lý chiến dịch đến một thành phố để đại diện cho tôi, trong năm đêm ở đó trong một chiến dịch, và người ấy đại diện cho tôi tám đêm, tôi bắt buộc vắng theo trong tám đêm, bởi vì đại sứ đã nói tám đêm. Và chính quyền nên tuân theo những gì những người đại diện của họ nói.”

40 Rồi ông nói, “Ồ, người...người đó không ở với chính quyền nữa.”

41 Tôi nói, “Và ngày nào đó anh sẽ không ở với chính quyền nữa. Và những người đã viết hiến pháp không còn ở với chúng nữa. Tôi tự hỏi điều đó vẫn còn giữ không.” Anh em thấy đấy, họ cố gắng tìm ra một lỗ hổng, nhưng thay vì chỉ trung thực và gắn bó với nguyên tắc.

42 Đó là cách mà con người có được ngày nay trong mọi bước đi của đời sống. Đó là cách các giáo hội có được; giáo hội này, những giáo hội khác. Thay vì đi ra và đối diện với những sự thật về những gì Đức Chúa Trời đã phán, chúng ta cố gắng tìm ra một lỗ hổng để biện minh cho chính mình. Và điều đó không đẹp lòng Đức Chúa Trời. Và ai đó đã bắt đầu điều đó, và chúng ta tự hỏi sự thật là gì vậy.

43 Tôi đã hỏi một sự thách thức, cách đây vài ngày, với một người đang đứng và lặp lại Tín điều các Sứ đồ, được gọi như vậy. “Tôi tin Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đức Chúa Trời là Cha, và Đấng Tạo Hóa của trời và đất,” và vân vân, “và tôi tin vào sự thông công của các thánh đồ.”

44 Vậy thì, con người không thể công bình, từ trong lòng mình, nói tín điều đó và sống đúng với Đức Chúa Trời, và biết Kinh Thánh. Bất cứ điều gì mà thông công với các vị thánh là chủ nghĩa duy linh, bất cứ điều gì mà thông công với người chết.

45 Và người đàn ông này quay lại và nói, “Ồ, anh thông công với điều gì?”

Tôi nói, “Chúa Jêsus Christ.”

Ông nói, “Ồ, Ngài đã chết.”

46 “Nhưng,” tôi nói, “Ngài đã sống lại. Và Ngài không chết, nhưng Ngài sống. Còn Ma-ri, và tất cả các sứ đồ khác, và tất cả

những người mà các ông đã tuyên bố thông công với, thì chết và đã chết. Và Kinh Thánh nói, ‘Không có đấng trung bảo nào giữa Đức Chúa Trời và loài người, ngoài Con Người Chúa Cứu Thế Jêsus.’ Do đó, với truyền thống của con người, anh em đã làm cho những điều răn của Đức Chúa Trời không có ảnh hưởng.”

47 Và chúng ta cố gắng làm vui lòng Đức Chúa Trời bằng cách xây dựng một nhà thờ to lớn, bằng cách kê thêm những chỗ ngồi, và bằng cách làm cho nó đẹp đẽ. Điều đó ổn thôi. Không có sự phản đối điều đó, nhưng đó không chỉ là những gì Đức Chúa Trời đã phán làm.

48 Chúng ta cố gắng làm cho hội thánh của chúng ta nổi bật một chút so với hội thánh khác, bằng cách có được một mục sư có học vấn tốt nhất mà chúng ta có thể có được trên bục giảng của mình, người có thể nói những lời của mình với một bài diễn văn rất hùng hồn như vậy. Điều đó ổn thôi, nhưng đó vẫn không phải là những gì Đức Chúa Trời đã phán. Và trong hầu hết các giáo hội, nếu... Các giáo hội của chúng ta ngày nay, nếu con người không có kinh nghiệm thần học viện, hội chúng sẽ không cho người đó vào. Người ấy phải có một nền giáo dục thần học viện. Nhưng đó không phải là những gì Kinh Thánh đã nói. Đó không phải là những gì Chúa Jêsus đã làm.

49 Chúa Jêsus đã lấy những người mà thậm chí không biết chữ ABC của họ, và xức dầu cho họ bằng Đức Thánh Linh. Sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời không phải là nhận được sự giáo dục, nhưng nhận được Đức Thánh Linh. Không ai nên rao giảng Phúc âm cho đến khi nhận lãnh Đức Thánh Linh. Thấy chúng ta đã nhận lấy những điều răn của con người như thế nào không? và làm hư hỏng họ. Chúa Jêsus người Na-xa-rét, trước khi Ngài để các môn đồ đi rao giảng, trong Lu-ca 24:49, Ngài phán, “Này, Ta ban lời hứa của Cha Ta xuống trên các ngươi. Nhưng các ngươi hãy đợi, chờ một chút, trước khi các ngươi đi. Đừng nhảy lên khi Ta nói điều đó. Nhưng,” Ngài phán, “hãy chờ đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các ngươi được ban cho quyền phép từ trên Cao. Rồi các ngươi sẽ làm chứng cho Ta, cả ở Giê-ru-sa-lem, và xứ Giu-đê, và cho đến xứ Sa-ma-ri, và cho đến tận cùng trái đất.”

50 Nhưng, ngày nay, chúng ta đã thay đổi điều đó. Và chúng ta đã làm điều đó rằng chúng ta phải đi học, và đòi hỏi một số ngữ pháp và tâm lý học, và những cách nào đó mà chúng ta tự ứng xử trong—trên bục giảng, và trong nhiều truyền thống nhỏ khác nhau. Và chúng ta không thể có đầu óc hẹp hòi. Và rồi học giáo lý của giáo hội, học sách vấn đáp, những gì sách vấn đáp nói.

51 Anh em không được cứu bởi sự biết sách vấn đáp. Anh em không được cứu bằng cách gia nhập giáo hội. Anh em không được cứu bởi sự hiểu biết Kinh Thánh. Anh em được cứu bởi sự biết Ngài, Đấng Christ. “Vì biết Ngài là Sự Sống.”

52 Do đó, chúng ta lấy những truyền thống của con người, và làm cho những điều răn của Đức Chúa Trời không có hiệu quả. Các thần học viện của chúng ta làm điều đó. Các giáo hội của chúng ta đòi hỏi điều đó. Các giáo hội của chúng ta sẽ không đòi hỏi điều đó trừ khi dân sự đòi hỏi nó. Dân sự phải tán thành điều đó, hoặc họ có thể tránh xa nó, và cầu nguyện Đức Chúa Trời để dấy lên người nào đó. Họ làm điều đó. Nhiều người làm điều đó. Họ không ép buộc anh em làm điều đó.

53 Và rồi trong những ngày đó, những người Pha-ri-si và những người Sa-đu-sê và những người theo tôn giáo của thời đó, đã tin giáo hội ban cho họ sự cứu rỗi. Bất cứ điều gì giáo hội nói, đó chính xác là cách nó phải xảy ra, vì giáo hội đã nói vậy.

54 Ô, ngày nay cũng vậy. Người ta đang trông đợi giáo hội thánh ban cho họ sự cứu rỗi. Anh em không nhận được sự cứu rỗi qua một giáo hội. Anh em nhận được sự cứu rỗi qua Đấng Christ, không phải bởi sự biết nội quy giáo hội nào đó, hay tín điều nào đó, hay một hình thức nào đó của phép báp-têm, hoặc—hoặc những hành động hay cảm xúc nào đó, mà bạn trải qua. Anh em biết và được cứu bởi Đấng Christ, và điều đó bởi ân điển. Bởi đức tin anh em được cứu, qua sự kêu gọi của Đức Thánh Linh. Đó là cách anh em biết Ngài.

55 Nhưng họ đã có nó trong những ngày đó, và họ sẽ còn có nó nhiều hơn thế nữa ngày hôm nay! Và rồi người ta bắt đầu tự hỏi, sau khi sẽ mất nhiều giờ để đi qua điều này, “Tại sao chúng ta ở trong tình trạng mà chúng ta đang ở?” Thế đấy.

56 Nếu một nhà thầu lập kế hoạch cho người của mình để xây một ngôi nhà, một cách *như vậy-như vậy*, và mỗi người đã bỏ qua bản thiết kế, và họ đã xây nhà theo cách mà họ nghĩ mỗi người nên xây nó, nó sẽ là loại nhà trông như thế nào? Bạn có nghĩ nó sẽ được nhận không? Thế thì, nếu là vậy, một người sẽ muốn nó được xây dựng theo cách *này*, và người khác cách *này*, và mỗi người sẽ đi và xây dựng theo ý riêng của mình. Cách duy nhất mà bạn từng xây dựng một ngôi nhà đúng đắn, là theo bản thiết kế.

57 Và cách duy nhất mà chúng ta sẽ trở lại với Đức Chúa Trời và có được Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta, là trở lại với nền tảng Kinh Thánh. Nó chỉ phải là cách đó. Chúa Jêsus đã nói về điều đó khi Ngài còn ở đây trên đất, và nói, “Tại sao các người làm lơ hay bỏ qua các điều răn của Đức Chúa Trời, và làm cho chúng không có tác dụng bởi những truyền thống của các người?” Nhưng họ đã làm điều đó. Và ngày nay họ làm điều đó nhiều hơn biết bao!

58 Vì vậy đó là lý do mà người thuê nhà không muốn dọn đến. Nếu người đó chỉ định một kiểu nhà nào đó mà người muốn ở, và người đó đưa ra những quy tắc đó và những thông số kỹ thuật đó, và được xây dựng theo cách đó, ồ, rồi người đó giao chúng lại, người xây dựng giao chúng cho nhà thầu. Và chủ thầu đưa chúng ra cho những người quản đốc, và vân vân. Và nếu người ấy trở lại ngôi nhà này, để dọn vào đó, và được xây dựng lệch lạc, và mọi cách theo ý kiến của mọi người, người ấy sẽ không dọn vào.

59 Và khi Đức Thánh Linh đến với nhà của Đức Chúa Trời, Ngài không thể di chuyển vào khi nó được xây dựng trên lý thuyết do con người tạo ra. Nó phải đến với Kinh Thánh. Và *Đây* sẽ là Bản Thiết Kế. Vì có lời chép rằng, “Hãy để mọi lời của người ta là dối trá, và Lời Ta là Lẽ thật.” Tất cả chúng ta đều muốn nghĩ rằng chúng ta đã có Lẽ thật đó.

60 Nhưng làm thế nào anh em đọc Kinh Thánh, với sự thông giải riêng? Kinh Thánh nói, rằng, “Không có lời Kinh Thánh nào được ban cho với sự giải nghĩa riêng.” Nó được ban cho bởi một Đấng Thông Giải, đó là Đức Thánh Linh Đấng đã viết Nó.

⁶¹ Điều đó làm tôi nhớ lại một câu chuyện mà tôi vừa mới đọc chiều nay. Đó là đời sống ban đầu của Chúa chúng ta, khi Ngài được sinh ra ở Bết-lê-hem và lớn lên ở xứ Giu-đê. Và ở tuổi mười hai, có một—một phong tục nào đó mà người ta giữ, đó là một lễ. Tôi nghĩ Lễ Vượt qua. Và dân sự của Ngài, Ma-ri, mẹ Ngài, và Giô-sép cha nuôi của Ngài, tất cả đi lên Giê-ru-sa-lem để giữ truyền thống nào đó, đúng luật như họ có thể. Và trong khi họ ở trên đó, họ đã khá hào hứng, nói chuyện với những người bà con của họ và vân vân. Và khi họ rời khỏi, họ đã đi chặng đường một ngày, và rồi họ bắt đầu nhìn quanh tìm Chúa Jêsus. Và họ đã tìm kiếm Ngài giữa những người bà con và người quen của họ, và họ không tìm thấy Ngài.

⁶² Tự hỏi nếu đó không phải là cách hội thánh hiện có bây giờ. Khi họ đến một nơi mà họ nhận ra rằng Ngài không ở cùng họ. Tôi tự hỏi nếu có Giám Lý, và Báp-tít, và những người Ngũ Tuần, và gì nữa ở đây tối nay, mà không đến nơi đó, chỗ mà anh em nhận ra Ngài không ở với anh em. Cho dù anh em đã làm gì đi nữa. Anh em có thể đã có những cách nào đó và những điều nào đó anh em đã trải qua, nhưng tuy nhiên anh em biết, tận trong lòng mình, Ngài không có ở đó. Tôi tự hỏi nếu không có một tội nhân, hay một người sa ngã trong tòa nhà tối nay, để nhận ra rằng Ngài không ở cùng anh chị em, tối nay.

⁶³ Bây giờ, xin đừng làm như Ma-ri đã làm. Và anh chị em là những người tôn thờ Ma-ri, còn điều đó thì sao? Bà bắt đầu tìm kiếm Ngài. Và bà đã đi đến những người bà con và người quen của bà, nghĩ rằng bà sẽ tìm thấy Ngài ở đó.

⁶⁴ Và đó là cách họ làm ngày nay. Họ đi đến nhà thờ, để nghĩ có lẽ họ có thể tìm thấy Ngài ở đó. Một người chạy đến giáo hội Giám Lý, và họ sẽ tìm thấy những gì họ tin. Và họ sẽ chạy qua giáo hội Báp-tít, và đến giáo hội này và giáo hội khác, tìm kiếm giữa các giáo hội. Và khi tất cả đã xong, họ tìm thấy một đám lớn các tín điều, và Đấng Christ không có ở đó.

⁶⁵ Một trong những người vĩ đại nhất trong lãnh vực thần học, mà tôi biết, đã ở nhà tôi mới đây. Và ông ấy đứng trong phòng. Và tôi nghĩ, “Một người vĩ đại như thế này đến gặp và thăm viếng tôi, để làm gì?”

66 Ông ấy nói, “Tôi chỉ muốn nói vài lời, Anh Branham, với anh.”

67 Tôi nói, “Được rồi, ông ngồi xuống chứ?” Và ông ấy đã ngồi. Và tôi nói, “Tôi cảm thấy rất tầm thường, để nói chuyện với một người tầm cỡ như ông.” Và ông là Chủ tịch của Hội Truyền giáo Sudan vĩ đại, đó là sứ mệnh cơ bản lớn nhất trên thế giới. Và ông có một người bạn với ông, người đó là bạn riêng của Hyman Appleman. Là Ông Reidhead, là người đó, Tiến sĩ Reidhead.

68 Và ông ấy nói, “Anh Branham, khi tôi còn bé,” nói, “tôi đi ra ngoài cánh đồng một ngày nọ, nhìn những đám mây bay ngang qua. Và tôi nói, ‘Ồ, có một Đức Chúa Trời nào đó ở trên đó không?’” Nói, “Tôi vội đến với mẹ tôi. Và bà, là một người mẹ Cơ-đốc tốt, đã bế tôi vào lòng và yêu thương tôi, và bắt đầu kể cho tôi nghe về Chúa Jêsus. Và chính Ngài đã gọi tôi.” Và nói, “Bà ấy, trung thành với giáo hội của mình, bà đã bắt đầu cho tôi học biết về Chúa Jêsus, lúc bảy tuổi.” “Ồ,” nói, “với điều đó trong lòng, tôi đã đi học mọi trường mà tôi biết đi đến thế nào.” Và nói, “Cuối cùng tôi đã có bằng Cử nhân Văn chương. Tôi nghĩ, khi tôi nhận được bằng cấp của mình, chắc chắn Đấng Christ sẽ đứng ngay tại đó.” Và nói, “Khi tấm bằng Cử nhân Văn chương được đặt trên tôi,” ông ấy nói, “tôi đã không...Và không có gì khác biệt.” Ông nói, “Khi tôi có bằng Tiến sĩ, tôi nghĩ Ngài sẽ ở đó.” Và nói, “Không có gì khác biệt. Chỉ một đám người đến gần và nói vài điều, và cho tôi bằng cấp.” Và ông ấy nói, “Anh Branham, tôi có đủ bằng cấp để trát tường của anh. Nhưng Đấng Christ ở đâu?” Chính là điều đó. Ông ấy nói, “Có phải các giáo sư đã sai không?”

69 Tôi nói, “Anh Reidhead, tôi không muốn nói *điều đó*: ‘Các giáo sư đã sai.’ Vì tôi không có tư cách để nói *điều đó*. Nhưng cho phép tôi nói *điều này*: Đấng Christ không đến bởi Cử nhân Văn chương hay Tiến sĩ Thần đạo. Nhưng Ngài đến qua sự đổi mới của tâm linh anh, bởi Đức Thánh Linh đến từ Thiên đàng.”

Ông ấy nói, “Anh có nghĩ điều đó sẽ dành cho tôi không?”

Tôi nói, “Theo Kinh Thánh cổ đầy ơn phước này, nó dành cho ‘hễ ai muốn, hãy để người ấy đến.’”

Ông ấy nói, “Tôi đã được dạy rằng điều đó dành cho một thời đã qua rồi.”

Tôi nói, “Thế thì, giáo viên mà dạy anh điều đó, đã sai.”

Nói, “Làm sao anh biết họ sai?”

⁷⁰ Tôi nói, “Tôi đã nhận được Nó. Và Kinh Thánh đã hứa Điều đó. Tôi sẽ... Đây là nơi Ngài đã hứa Nó. Bây giờ hãy nói cho tôi biết và chỉ cho tôi thấy Ngài đã từng lấy lại lời hứa đó ở đâu. Ngài đã ban cho Hội thánh quyền năng để làm điều đó. Vậy thì Ngài đã từng lấy nó trở lại ở đâu? Nếu Hội thánh nói với anh rằng những điều đó đã qua rồi, thì họ đang giảng dạy về giáo lý những điều răn của con người, chứ không phải của Đức Chúa Trời. Họ đang nhận lấy những điều răn của Đức Chúa Trời và làm cho chúng không có tác dụng, bởi truyền thống của họ.” Đúng vậy.

⁷¹ Anh em không thể tìm thấy Ngài giữa những người thân yêu của mình. Anh em không thể tìm thấy Ngài nếu anh em đi và nói, “Tôi sẽ là một tín đồ Giám Lý, một thời gian, và xem điều gì xảy ra. Tôi sẽ là tín đồ Báp-tít, một thời gian ngắn, và xem điều gì sẽ xảy ra.” Anh em sẽ không bao giờ tìm thấy Ngài ở đó, hay trong giáo hội nào khác của giáo phái. Nhưng bất cứ giáo hội nào mà anh em muốn gia nhập, không phải giáo phái, nhưng đi vào sự thông công, không hoàn toàn của hội thánh, nhưng là sự thông công của Đức Thánh Linh. Rồi anh em tìm thấy Ngài. Sẽ có một đức tin ổn định.

⁷² Nếu các bạn là tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, Trưởng Lão, bất kể các bạn là ai, nếu các bạn thấy Chúa Jêsus là Đấng Cứu Rỗi của chính mình, không phải qua sự bắt tay với thầy giảng, hay những giáo lý của một tín điều, nhưng qua sự tìm thấy của Đức Chúa Jêsus. Và các giáo hội ngày nay, đang đưa ra những tín điều của họ như vậy, họ đang cướp đi Đức Chúa Trời. Họ đang lấy những giáo lý của họ, và làm cho những điều răn của Đức Chúa Trời không có hiệu lực. Nó không có ảnh hưởng trên dân sự. Tại sao? Bởi vì thần học do con người tạo ra của chúng ta, những giáo lý của chúng ta và những tín điều của chúng ta, đã đóng lại những ơn phước khỏi dân sự, và họ không có cơ hội để nhận lãnh Nó. Họ không biết gì về Nó. Họ chỉ biết rằng họ thuộc về giáo hội. Và đó là lý do tại sao chúng ta không có sự thông công, các giáo hội, với nhau. Đó là lý do tại sao họ có một cuộc

phục hưng và các giáo hội khác sẽ không hợp tác với họ, một giáo phái nào đó, bởi vì họ nói, “Đó không phải là đức tin của tôi.”

73 Chỉ có một Đức tin. Kinh Thánh đã nói vậy. Không phải đức tin vào một tín điều; không phải đức tin vào một giáo phái. Nhưng đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đó là đức tin duy nhất mà có. “Một đức tin, một Chúa, và một phép báp-têm.” Kinh Thánh nói vậy.

74 Và bây giờ, sau khi đi, hành trình cả ngày, tìm kiếm giữa những người bà con của họ, và họ không thể tìm thấy Ngài.

75 Tôi tự hỏi, tối nay, bao nhiêu người ở đây đã đi qua tới nhà thờ Báp-tít và gia nhập với Báp-tít. Bây giờ, không có gì...

76 Tôi không đá động chống lại các giáo hội. Tôi cho mỗi người trong số họ. Nhưng, những gì tôi đang làm, đó là...chống lại, là, họ đang đưa ra những tín điều của họ, và vẽ ra những hàng lối và ranh giới. Nếu mọi giáo hội ở lại ngay trên Kinh Thánh, và chỉ đọc Nó theo cách của nó, và không làm xáo trộn Nó, cứ để Nó như cách Đức Chúa Trời đã viết Nó, nhưng họ sẽ chỉ một điều nhỏ nhặt, nói, “Ồ, điều đó dành cho thời đại khác.” Không có thời đại nào khác. Đức Chúa Trời hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi.

77 Bây giờ, anh em sẽ đi cuộc hành trình một ngày, và anh em sẽ nhìn quanh và anh em sẽ thấy một tín điều nào đó, và rồi anh em sẽ nghĩ, “Ồ, có lẽ là thế này.” Và anh em sẽ đi vào và anh em sẽ nhìn quanh. Sẽ có người nào đó trong đó sẽ làm điều gì đó. Anh em sẽ nói, “Đây không phải là nó.”

78 Anh em sẽ lấy lá thư của mình từ giáo hội đó và mang nó đến nơi khác. Và rồi anh em sẽ ở đó trong vài ngày, hoặc có thể vài tuần, hoặc vài tháng, hoặc thậm chí nhiều năm. Người nào đó sẽ làm đảo lộn kế hoạch đó của anh em, và anh em sẽ đi với lá thư của mình, nơi nào khác; và từ đó, đến nơi nào đó. Anh em không bao giờ ổn định. Kinh Thánh nói, “Anh em giống như những ngôi sao đi lạc, những con tàu không có cánh buồm, bị đưa đi đây đi đó bởi mọi chiều gió của đạo lạc.” Khi mà, Kinh Thánh cấm chúng ta làm điều đó.

⁷⁹ Hãy vững vàng. Biết mình đang đứng ở đâu. Đừng dựa trên nó...Bây giờ, anh em có thể thành thật một cách chân thành với điều đó, hãy ổn định. Anh chị em có thể là một tín đồ Giám Lý vững vàng, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo, hay bất cứ điều gì khác, chỉ ổn định ở mức đó. Nhưng đừng cố định trong giáo lý giáo hội của mình. Hãy kiên định trong sự Dạy dỗ Kinh Thánh. Rồi xem xét những giáo lý của anh em bằng Kinh Thánh. Hãy hỏi Chúa Jêsus là gì. Nếu Ngài không giống như vậy ngày nay, thì giáo lý của anh em là sai lầm.

⁸⁰ Anh em có một gương mẫu. Và Ngài phán, “Ta là gương mẫu của người. Ta đã cho các người một tấm gương, để các người nên làm với nhau, như Ta đã làm cho các người.” Thánh Giảng 13.

⁸¹ Bây giờ, nhưng anh em thấy, đó là những gì xảy ra. Vậy thì, chỉ có một cách thực sự để tìm thấy Ngài, nếu bà không thể tìm thấy Ngài giữa những người bà con. Bà đã trở lại nơi bà đã rời bỏ Ngài.

⁸² Đó là những gì hội thánh nên làm. Hãy trở lại nơi anh em đã để lại Ngài, và ở đó anh em sẽ tìm thấy Ngài, anh em Giám Lý, Báp-tít, và những người Ngũ Tuần, và Phúc Âm Ngũ Tuần, và tất cả các bạn, Đền tạm Branham, và vân vân. Hãy trở lại nơi anh em đã để lại Ngài.

⁸³ Nhắc tôi nhớ về một mục sư tuyên úy, cách đây đã lâu, tại Chiến tranh Thế giới thứ Hai. Ông ta đang nói với tôi rằng ông là một người...đã đi đến một—một người bị bắn...bởi một khẩu súng máy...họ nói với ông rằng anh ta sắp chết, anh đã bị bắn vào ngực bằng một khẩu súng máy, nhiều viên đạn, và ông nói người đàn ông sắp chết. Và mục sư tuyên úy đã đi vào để gặp anh ấy. Và anh ấy là người chỉ huy. Và ông bước vào trại, và ông nói, “Thưa thuyền trưởng, ông có phải là Cơ-đốc nhân không?”

Anh ấy nói, “Ồ, tôi đã từng là một Cơ-đốc nhân.”

Ông nói, “Rồi điều gì đã xảy ra?”

Anh ấy nói, “Tôi thật sự không nhớ nó đã bắt đầu như thế nào.”

⁸⁴ Và anh nhìn vào biểu đồ của mình. Và anh thấy mình chỉ còn sống khoảng ba đến năm phút nữa, và phần tốt của thời gian đó

đã hết rồi. Thật chúng ta biết ít ỏi làm sao ngoài rất nhiều thời gian của chúng ta đã tiêu tốn quá rồi! Và vị tuyên úy nói với viên thuyền trưởng, ông nói, “Hỡi thuyền trưởng, anh đã rời Ngài ở đâu?”

“Ồ,” anh ấy nói, “tôi thật sự không thể nhớ ngay bây giờ.”

⁸⁵ Nói, “Tốt hơn anh nên nhanh lên, vì anh không có nhiều thời gian để đi trở lại con đường mà anh đã rời bỏ Ngài.” Và nói, “Bất cứ nơi nào anh đã lia bỏ Ngài, thì hãy đi ngay ở đó và bắt đầu, và anh sẽ tìm thấy Ngài.”

⁸⁶ Và mục sư tuyên úy nói rằng ông đã chờ đợi trong giây lát với một quyển Kinh Thánh trong tay để nghe những gì thuyền trưởng sẽ nói. Và anh ấy cứ suy nghĩ và suy nghĩ, và anh ấy đã vật lộn, khi máu đang chảy trong phổi của mình. Và sau một lúc, một nụ cười tuyệt vời đến trên gương mặt anh, và những giọt nước mắt lăn dài trên má anh. Anh ấy nói, “Ồ, tôi nhớ.”

Nói, “Hãy bắt đầu từ đó, thuyền trưởng, nhanh lên.”

⁸⁷ Và thuyền trưởng đó nói, “Bây giờ con nằm xuống ngủ. Con cầu xin Chúa gìn giữ linh hồn con. Và nếu con chết trước khi thức dậy, con cầu xin Chúa nhận lấy linh hồn con.” Quay đầu lại, và đã chết.

⁸⁸ Anh ấy đã tìm thấy Ngài ở đâu? Trong kinh nghiệm trung học của mình? Trong sự huấn luyện của mình về tâm lý của con người? Trong tín điều của anh ấy? Trong nhà thờ của anh ấy? Không! Anh ấy đã tìm thấy Ngài ở đâu? Tại cái nôi. Đó là nơi anh đã lia bỏ Ngài, và đó là nơi Chúa Jêsus đang chờ đợi.

⁸⁹ Chúng ta sẽ không bao giờ tìm thấy Chúa Jêsus bằng cách quay trở lại với sự ban đầu của phép Báp-têm, trở lại với sự bắt đầu của chủ nghĩa Giám Lý, hay Công giáo. Chúng ta sẽ chỉ tìm thấy Đấng Christ khi chúng ta trở lại với lễ Ngũ tuần, lúc ban đầu. Không phải giáo phái bây giờ, nhưng với kinh nghiệm Ngũ Tuần thực sự. Khi một trăm hai mươi người nhóm lại trong Phòng Trên, mà Chúa Jêsus đã sai họ đến đó, và Ngài đã phán với họ, “Các người hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các người được mặc lấy Quyền phép từ trên Cao.”

⁹⁰ Chúng ta sẽ không bao giờ chờ đợi đủ lâu để có đủ học vấn, không phải để có được các Bằng Tiến sĩ, hay kinh nghiệm thần học. Nhưng chúng ta sẽ phải đợi cho đến khi Đức Thánh Linh Ngũ Tuần giáng trên cá nhân, với mặc lấy Quyền năng để quay mặt anh đó hay cô gái ấy với tội lỗi và những thứ thuộc về thế gian, và sống như một Cơ-đốc nhân. Thế thì anh chị em có thể gia nhập bất cứ giáo hội nào mà anh chị em mong muốn.

⁹¹ Nhưng chúng ta đã liả bỏ Ngài vào lễ Ngũ tuần. Người Giám Lý đã liả bỏ Ngài vào lễ Ngũ Tuần. Báp-tít đã liả bỏ Ngài vào lễ Ngũ tuần. Người Công giáo đã liả bỏ Ngài vào lễ Ngũ tuần. Người Amish đã liả bỏ Ngài vào lễ Ngũ tuần. Các Anh em đã liả bỏ Ngài vào lễ Ngũ tuần. Hội Phúc Âm Ngũ Tuần đã liả bỏ Ngài vào lễ Ngũ Tuần. Giáo hội Liên hiệp đã liả bỏ Ngài vào lễ Ngũ tuần. Đó là nơi Ngài đã bắt đầu.

⁹² Ôi Chúa, xin giúp điều này quay lại với mọi tấm lòng. Đó là lý do tại sao Ngài không thể ngự trong tòa nhà này. Đó là lý do tại sao Ngài không thể đến với những tín điều và giáo phái của chúng ta. Chúng ta đã bỏ đi những nguyên tắc.

⁹³ Hãy lắng nghe. Chúa Jêsus phán, “Ta là Gốc Nho, các người là nhánh.” Và khi Hội thánh chôn chính Mình trong Chúa Jêsus, Nó đã sản sinh ra một nhánh Ngũ Tuần. Và nếu nhánh đầu tiên ra từ Gốc Nho, Ngũ Tuần, mọi nhánh sẽ phải giống như nhánh đầu tiên. Chúng ta phải trở lại với kinh nghiệm Ngũ Tuần lần nữa.

⁹⁴ Nếu một cây nho sanh ra một nhánh nho ở đây, nhánh tiếp theo sẽ là cây nho, nhánh tiếp theo sẽ là cây nho, và nhánh tiếp theo sẽ là cây nho.

⁹⁵ Và Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và Ngài chỉ có thể có một loại nhánh, và đó là những nhánh Ngũ Tuần, trong Hội thánh của Ngài, với những kinh nghiệm Ngũ tuần.

⁹⁶ “Ồ,” anh em nói, “Anh Branham, chờ một chút. Tôi trung thành với tín điều của tôi.”

⁹⁷ Nếu tín điều của anh em dạy rằng tất cả những gì anh em phải làm là bắt tay với thầy giảng, Chúa Jêsus phán, “Không có như vậy từ ban đầu.”

98 Anh em nói, “Anh Branham, tôi thuộc về một giáo phái lớn, và giáo hội của tôi nói rằng những ngày của phép lạ đã qua rồi.”

99 Chúa Jê-sus phán, “Không phải như vậy từ ban đầu.” Sự bắt đầu ở đâu? Lễ Ngũ tuần, nơi Quyền năng của Đức Chúa Trời hằng sống giáng trên một trăm hai mươi người, và làm phép báp-têm cho họ bằng Đức Thánh Linh và Quyền năng, cho những buổi nhóm với Ngài. Điều đó đã thay đổi thế giới được biết đến.

100 Anh em nói, “Anh Branham, giáo hội của tôi tin.” Chúng ta thấy những người phụ nữ trên đường phố ngày nay, hút thuốc, mặc quần đùi. Anh em nói, “Ồ, mục sư của tôi không nói gì về điều đó. Giáo hội của chúng tôi nói điều đó ổn thôi.”

101 Nhưng Chúa Jê-sus phán, “Không có như vậy ngay từ ban đầu.” Nó không phải vậy. “Vì một người nữ, mà muốn mặc áo của người nam, là một sự gớm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời.”

102 Anh em nói với tôi, “Anh Branham, cách đây vài đêm, anh đã lên án việc rảy nước.” Nhưng anh em nói, “Giáo hội của tôi dạy rằng anh em có thể được rảy nước, và điều đó ổn thôi.”

Nhưng Chúa Jê-sus phán, “Không phải như vậy từ ban đầu.”

103 Anh em nói, “Nhưng, Anh Branham, hội thánh của tôi tin vào sự tuôn đổ. Và tôi chân thành. Và đó là một nhà thờ lớn.”

Nhưng Chúa Jê-sus đã phán, rằng, “Không phải như vậy từ ban đầu.”

104 Nói, “Anh Branham, tôi đã dầm mình, ‘nhân danh Cha, nhân danh Con, và nhân danh Đức Thánh Linh.’”

105 Kinh Thánh nói, “Không phải như vậy từ ban đầu.” Không bao giờ có chuyện như vậy. Đi theo một số giáo điều và tín điều do con người tạo ra!

106 Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, tại Hội thánh ban đầu, “Hãy hối cải, mỗi người trong các ngươi, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus Christ, để được tha tội mình, và các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa dành cho các ngươi, và cho con cái các ngươi, và cho những người ở xa, thậm chí bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Bất cứ điều gì trái ngược với Điều đó, đã không phải như vậy từ ban đầu.

¹⁰⁷ Anh em nói, “Tôi thuộc về một giáo phái lớn mà nói, ‘Chúng ta nói nơi Kinh Thánh nói, và im lặng nơi Nó im lặng.’ Và giáo hội của chúng tôi nói, rằng, ‘Thời đại của những phép lạ đã qua rồi.’”

¹⁰⁸ “Không phải như vậy từ ban đầu.” Vì Chúa Jêsus đã phán, “Ngài hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi.” “Tất cả các tầng trời sẽ qua đi, nhưng Lời Ngài sẽ không bao giờ qua đi.”

¹⁰⁹ Chúng ta đang sống trong một thời đại mà họ đã nhận lấy những điều răn của Đức Chúa Trời và đã bóp méo chúng thành những truyền thống của con người, nhưng nó đã không như vậy từ ban đầu. Đó là một truyền thống của con người mà chúng ta tôn thờ, và không phải là những điều răn của Đức Chúa Trời.

¹¹⁰ Chúng ta đã đứng đây với đôi mắt của chính mình, tối hôm qua, và thấy một thầy giảng mù nhận được thị lực của mình, đang đứng ở bục. Tôi đã thấy Ngài chữa lành chính những cái bóng của sự chết, thấy Ngài làm cho ba người sống lại sau khi họ đã được tuyên bố “đã chết,” bởi bác sĩ.

Bạn nói bạn không tin điều đó. “Giáo hội của tôi không tin điều đó.”

¹¹¹ Nhưng Điều đó đúng ngay từ đầu. Bất cứ điều gì trái ngược đều không phải vậy, từ ban đầu, vì Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của Sự Sống, Đức Chúa Trời Toàn Năng, Ngài không thể sai. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Chúng ta không thể tìm thấy Ngài trong những tín điều của chúng ta. Chúng ta không thể tìm thấy Ngài trong các giáo phái của chúng ta. Chúng ta phải tìm thấy Ngài trở lại nơi chúng ta đã lìa bỏ Ngài.

¹¹² Anh em nói, “Ồ, tôi có, Anh Branham. Tôi nói với anh những gì tôi đã làm. Tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh. Tôi biết tôi đã có Ngài.”

“Không phải như vậy từ ban đầu.”

“Tôi đã nói tiếng lạ, vì vậy tôi biết tôi đã có Điều đó.”

“Không phải như vậy từ ban đầu.” Đúng vậy.

Anh em nói, “Tôi đã hét lên, và tôi đã có được Điều đó.”

113 “Không phải như vậy từ ban đầu.” Đúng vậy. Biết Đấng Christ là biết Thân vị của Đấng Christ, trong sự tha thứ tội lỗi, và nó thay đổi đời sống của bạn.

114 Tôi đã thấy nhiều người nhảy múa, la hét, nói tiếng lạ, và vân vân, và sống bất cứ loại đời sống nào. Vì vậy, điều đó không thể đúng. Tôi đã thấy họ gia nhập các giáo hội, bắt tay, làm phép báp-têm, đi qua tất cả các loại tín điều, và vẫn sống như ma quỷ. “Không phải vậy lúc ban đầu.”

115 Để gặp Ngài, Người đó, Đức Chúa Jêsus, để biết Ngài như là Đấng Cứu Rỗi của chính bạn, để biết Ngài như là Người Yêu của bạn, “Biết Ngài là Sự Sống.” Nhưng những tín điều khác này và những điều khác, không bao giờ từ ban đầu đã từng được làm chứng bởi Chúa chúng ta. “Hãy đi khắp thế gian và giảng Phúc âm cho mọi người.” Bao xa? “Cả thế giới.” Cho ai? “Mọi sinh vật.” “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Đó là những gì đã có lúc ban đầu. Bất cứ điều gì trái ngược với điều đó đều không đúng. Anh em không tìm thấy nó trong những tín điều. Anh em tìm thấy điều đó trong Đấng Christ. Ngài là Đấng duy nhất.

Anh em nói, “Anh Branham, Kinh Thánh đã nói ở đó...”

116 Nó đã nói gì? “Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ; họ sẽ nói những thứ tiếng mới, tiếng lạ; và nếu họ bắt rắn, hoặc uống những thứ chết người, nó sẽ không làm hại họ; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Bất cứ điều gì trái với Điều đó...

117 Anh em nói, “Những dấu hiệu này theo sau họ: ông ấy là một ông già tốt; người đó nộp phần mười của mình; người ấy làm việc tốt; anh ta đối xử đúng mực với người lân cận của mình.” Nếu chỉ thế thôi, Đấng Christ đã không phải chết.

118 Phải có một kinh nghiệm cá nhân về sự vượt qua từ sự chết đến Sự sống, và trở nên một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus, với Đấng Christ trong lòng. Đó là Đức Thánh Linh. Đó là nơi nó bắt đầu.

119 Các môn đồ họ là những người tốt. Họ là những người công bình. Họ đã trả nợ. Họ đã thành thật. Họ sẽ nhường mười bảy in-

sơ trong một thước; và rất nhiều ao-xơ trên một pao; và đi một dặm, họ đi hai dặm. Họ rất sùng đạo, và những người Pha-ri-si đó cũng vậy. Nhưng Chúa Jêsus phán, “Nếu một người không được sanh lại, thì người đó sẽ không được vào Nước Trời.”

¹²⁰ Chúng ta phải trở lại nơi chúng ta đã rời bỏ Ngài. Hãy trở lại và tìm thấy Ngài, vì những tín điều này không phải như vậy lúc ban đầu. Các giáo hội giáo phái lúc ban đầu đã không như vậy. Vì thế chỉ bỏ mọi thứ và vội vàng trở lại với lễ Ngũ tuần, và tìm thấy Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật, Đấng chữa lành người đau, tẩy sạch những người phung, đuổi quỷ, và tuyên bố có trong Kinh Thánh, hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài là Đức Chúa Trời của sự ban đầu. Ngài là Đấng không thay đổi. Ngài không thể là Đức Chúa Trời, và là điều gì đó ngày hôm nay và điều gì khác ngày mai, và điều gì khác. Ngài không thể là vô hạn và là thế. Ngài hoàn toàn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹²¹ Bây giờ, thưa các bạn, trong thời đại mà chúng ta đang sống, khi chúng ta thấy rằng con người đã làm băng hoại thế giới với những truyền thống của họ, khi họ đã làm băng hoại giáo hội với những truyền thống của họ, khi họ đã làm băng hoại tâm trí của mọi người với những truyền thống của họ! Chẳng phải chúng ta đã đi qua điều đó vào đêm nọ, và thấy nơi mà nhà thờ cổ hủ đó, hay nhà thờ gái điếm có các con gái, và cả hai đều đưa ra, vì Giáo lý, sự tà dâm về sự ô uế của họ? Điều đó đến qua mọi tổ chức. Chúng bị ô nhiễm.

¹²² Và, bây giờ, tôi không nói hãy ra khỏi tổ chức của anh em. Nhưng hãy tránh xa việc chỉ nắm giữ tổ chức đó. Hãy đến với Đấng Christ. Những điều đó là sai. Chúng ta hãy trở lại lúc ban đầu. Thế thì, nếu chúng ta có thể làm điều đó, anh em sẽ thấy Đấng Christ đang di chuyển vào trong ngôi nhà được xây trên Vầng Đá vững chắc đó. Và ở đó những dấu kỳ phép lạ và mọi ơn phước mà Đức Chúa Trời đã hứa sẽ được bày tỏ qua Hội thánh đó.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹²³ Ngay trước khi chúng ta đi đến cầu nguyện, trong khi tôi để lại lời cảnh báo trang trọng này trong lòng anh em: Nó có với

các bạn giống như đã có lúc ban đầu không? Giáo hội mà anh em đang ở trong, nó chỉ là một tín điều hay một giáo phái, hay là một kinh nghiệm mang đến cho anh em điều đó giống như nó đã có lúc ban đầu? Nếu không phải, thì nó không phải vậy. Anh em sẽ không trở lại lúc ban đầu, và bắt đầu từ đây chứ? Và hãy tránh xa những tín điều và những giáo phái, và hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống. Nếu anh chị em ở đây, tối nay, và muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện kết thúc, xin anh chị em giơ tay lên với Đức Chúa Trời, và nói, “Hãy nhớ đến tôi, Anh Branham.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em, khắp tòa nhà. Tốt đấy. Tốt lắm.

¹²⁴ Cho dù các bạn thuộc giáo hội nào, giáo phái của các bạn, hãy giơ tay lên, nói, “Xin thương xót, Chúa ôi, cho con.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tốt lắm. Hàng chục bàn tay giơ lên, trên khắp tòa nhà.

¹²⁵ “Hãy nhớ đến tôi trong lời cầu nguyện, thưa anh, vào giờ này,” anh em nói, “bởi vì tôi muốn quay trở lại lúc ban đầu.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh, anh, anh ở dưới đó, ở trong hành lang, đứng ở bên ngoài. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Đức Chúa Trời nhìn thấy bàn tay của anh chị em, quá nhiều để tôi không thể đếm được. Ngài biết mọi người. Cách trở lại, người phụ nữ đó đang cố gắng đưa tay lên cao phía sau đó, chúc phước cho chị, chị ơi.

¹²⁶ Chúa Jêsus phán, “Các người dạy vì Giáo lý những truyền thống của loài người, và các người làm cho những điều răn của Đức Chúa Trời vô hiệu, với những truyền thống của các người.” Và nếu Ngài đã phán điều đó trong thời đó, còn điều này thì sao? Chúng ta hãy trở lại với sự bắt đầu bây giờ. Điều gì đã có...Còn điều đó thì sao?

¹²⁷ Nếu Nhánh xuất hiện vào Ngày lễ Ngũ tuần, và sanh ra một Hội thánh thuộc loại đó, họ đã đi đến khắp thế giới, những dấu kỳ và phép lạ đi theo họ ở khắp mọi nơi, không phải là những dấu kỳ và phép lạ mà chúng ta gọi ngày nay, nhưng là thời khi họ đi ra: họ đã rao giảng khắp nơi; họ đã làm phép báp-têm cho dân sự, nhiều lần, trong Danh Chúa Jêsus; họ—họ đuổi quỷ; họ đã chữa lành người đau; họ đã chiến thắng, từ đầu đến cuối.

¹²⁸ Và nếu truyền thống giáo hội của anh em đã dạy anh em trái ngược với Điều đó, chúng ta hãy trở lại với ban đầu nơi chúng ta đã lia bỏ nó. Và chúng ta hãy sản sinh ra ở đây, tối nay, một thành viên của Hội thánh giống như thuở ban đầu, những người có tình yêu thương anh em, người này vì người khác, phó thác sự sống của họ cho nhau. Những người nam và người nữ yêu thương nhau, tình yêu Thiên liêng như vậy, cho đến nỗi họ đi đến nơi đền tội hoặc lên giá treo cổ cho nhau. Đó là Hội thánh nguyên thủy.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em, trong khi chúng ta cầu nguyện.

¹²⁹ Lạy Cha Thiên thượng kính yêu, khi chúng con kết thúc Sứ điệp nhỏ này, tối nay, và những người đang đứng xung quanh những bức tường, chờ đợi, dựa vào các trụ bổ tường, và dọc theo những bức tường, và thậm chí ở bên ngoài. Và họ giơ tay lên, rằng họ muốn gặp Chúa Jêsus thuở ban đầu. Xin nhậm lời, Chúa ôi, vào chính giờ này, họ gặp Ngài. Vì có lời chép rằng, “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.” Nhiều bàn tay, Cha ôi. Rất nhiều người trong số họ, con không thể đếm chúng cùng một lúc. Nhưng Ngài đã nhìn thấy tất cả họ, và biết tất cả họ.

¹³⁰ Và có lời chép rằng, “Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người ấy đến.” Họ đã có đủ những tín điều này, và họ nhận ra rằng họ không tìm thấy Chúa Jêsus trong đó. Giống như Ma-ri và Giô-sép, họ phải quay trở lại nơi ban đầu mà họ đã bỏ Ngài. Họ muốn quay trở lại, tối nay, với một kinh nghiệm về lễ Ngũ tuần, và nhận lãnh Đức Thánh Linh, và ở đó được sanh lại trong Vương quốc của Đức Chúa Trời. Và, xin ban cho, Chúa ôi, rằng mỗi người trong họ sẽ nhận được kinh nghiệm đó, chính giờ này. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, Con Ngài.

¹³¹ Và trong khi chúng ta cúi đầu. Tôi không biết anh em có thể hay không; nếu anh em muốn bước ra giữa lối đi này, có chỗ đi qua đây. Hãy đến ngay dưới đây, và đứng chung quanh bàn thờ, và nói, “Anh Branham...” Nếu anh em chị thật sự tin điều đó.

132 Tôi có thể đã là một nhà thần bí đối với anh em, trong thời gian qua. Nhưng thấy rằng điều gì đó đã xảy ra, hàng triệu người trên khắp thế giới đã tiếp nhận Nó. [Băng trống—Bt.]

133 “Và dường như nó đi thẳng ngay trở lại với lúc ban đầu, với Kinh Thánh. Tôi chưa có kinh nghiệm đó, nhưng tôi—tôi muốn anh chị em cầu nguyện cho tôi, tối nay, ngay tại bàn thờ ở đây, và đặt tay trên tôi. Vì đó là cách họ đã làm lúc ban đầu.”

134 Phi-líp đã đi xuống và giảng cho người Sa-ma-ri. Và ông đã làm phép báp-têm cho tất cả họ trong Danh Chúa Jê-sus. Nhưng Đức Thánh Linh đã không đến trên họ, cho đến khi họ sai đến Phi-e-rơ. Và ông đã xuống và đặt tay trên họ, và họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.

135 Nếu bạn muốn có một lời cầu nguyện, và nếu linh hồn bạn đang mang gánh nặng tội lỗi, và tuy nhiên các bạn đã thử các giáo hội và phép báp-têm, và vân vân, nhưng nó không có tác dụng; nếu anh chị em muốn, tôi cầu nguyện với anh chị em, tối nay, anh chị em hãy đến ngay trên đây bây giờ. Tôi sẽ vui mừng dâng sự hầu việc cầu nguyện của tôi cho bất cứ ai trong số các bạn, một cách chân thành. Và tôi tin nếu anh chị em đến trong sự chân thành sâu sắc của mình, một Đức Chúa Trời có thể mở đôi mắt bị mù có thể làm sạch một tấm lòng dơ bẩn. Một Đức Chúa Trời có thể khiến người chết sống lại, về mặt thể chất, chắc chắn có thể khiến người chết sống lại về mặt thuộc linh. Đấng có thể làm sống lại thân thể hay chết, chắc chắn có thể làm cho linh hồn bất tử sống lại. *Làm sống lại* có nghĩa là “làm cho sống động.” Xin Chúa thấm sâu điều đó vào trong lòng các bạn, các bạn yêu dấu của tôi.

136 Quý vị dân sự ở đây, của thành phố Jeffersonville, và New Albany, và Louisville; Tôi không biết quý vị sẽ đứng như thế nào trong Ngày Phán xét, bởi vì Đức Chúa Trời đã làm mọi thứ ngay tại đây, tại đền tạm trông nhỏ bé cũ kỹ, khiêm nhường này. Ngài đã chữa lành người đau. Ngài đã tỏ cho thấy những dấu kỳ phép lạ. Ngài—Ngài đã đưa ra điều này, Lời Ngài, không sai lệch một điều nào khỏi Kinh Thánh, và chứng minh chính Ngài là Đức Chúa Trời của sự sống.

¹³⁷ Làm thế nào anh em sẽ biến Thiên đàng thành nhà của mình, và bám vào những tín điều và giáo phái, những tôn giáo giả, và những phép báp-têm giả, và những cảm xúc giả tạo? Bạn sẽ làm điều đó như thế nào, khi nó ở ngay trong lòng bạn, trong tay bạn, để đưa ra quyết định của bạn? Tôi đã ở trong vị trí của các bạn, trước khi quá muộn, tôi sẽ đến.

¹³⁸ Vì, hãy nhớ, Chúa Jêsus đã nói về một người nữ đến từ một dân tộc. Và Ngài phán, “Nữ hoàng phương Nam sẽ sống lại trong Ngày Phán xét, với dòng dõi này, và sẽ định tội nó, vì người đã đến từ nơi cùng trái đất để nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn.”

¹³⁹ Xin Chúa ban phước cho chị, chị tôi. Nếu chị chỉ muốn quỳ xuống, hãy đi ngay xuống đó. Nếu các em nhỏ chạy lui xa như có thể được bây giờ, cho những ai muốn đến và quỳ gối cầu nguyện.

¹⁴⁰ Tôi sẽ hát chỉ một hay hai câu của bài hát này, “Tôi đã neo chặt linh hồn tôi.” Và tôi muốn mọi người cầu nguyện một cách thành tâm, trong khi chúng ta xem thử những người đang tìm kiếm Đức Chúa Trời có mong mỏi đi xuống và cầu nguyện không.

...đã neo linh hồn tôi trong nơi ẩn náu của sự
yên nghỉ,

Tôi sẽ không đi thuyền trên biển hoang dại
nữa;

Cơn bão tố có thể quét qua nơi hoang vu, bão
táp sâu thẳm,

Trong Chúa Jêsus tôi luôn an toàn.

Tôi đã neo...

¹⁴¹ Như Đức Thánh Linh muốn, dẫn ngay xuống bàn thờ bây giờ để cầu nguyện.

...chèo thuyền trên biển hoang dại...

Hãy đến, kẻ sa ngã.

Cơn bão tố có thể quét qua nơi hoang vu, bão
táp sâu thẳm,

Trong Chúa Jêsus tôi an toàn mãi mãi.

Xin chiếu sáng trên con, Chúa ôi, chiếu sáng
trên con,

Hãy để Ánh sáng từ Ngọn hải đăng...

142 Đó là những gì Nó là, Đó là Lời.

...chiếu sáng...

Anh em có Nó chiếu sáng chung quanh anh em.

Ồ, chiếu sáng trên...

143 Anh em sẽ rời khỏi chỗ ngồi của mình, đi xuống chứ? Hãy trở về nhà thờ của bạn, bất cứ nơi nào bạn đến; nhưng hãy đến đây và tìm thấy Ngài giống như Ngài đã có lúc ban đầu.

Hãy để Ánh sáng từ ngọn hải đăng chiếu sáng trên tôi.

Để được giống như Chúa Jêsus, chỉ để giống như...

144 Bao nhiêu người muốn được như thế? Cứ giơ tay lên.

Trên đất tôi ao ước được giống như Ngài;
Suốt cuộc hành trình của đời sống từ trái đất
đến miền Vinh hiển,

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

Từ máng cỏ Bết-lê-hem bước ra một Đấng Lạ
Lạ,

Trên đất tôi ao ước được giống như Ngài;
Suốt cuộc hành trình đời sống từ trái đất đến
miền Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

Thật giống như Chúa Jêsus, giống như Chúa
Jêsus,

Trên đất tôi ao ước được giống như Ngài;
Suốt cuộc hành trình đời sống từ trái đất đến
miền Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

145 Như những người này, những người hướng dẫn thân yêu, những người mà đã cảm thấy sự tin chắc của Đức Thánh Linh, kêu gọi họ đến đích cuối cùng của họ. Và hãy nhớ, nó có thể xảy ra với người trẻ nhất ở đây, trong vòng năm phút. Và trong một giờ nữa, có thể không còn một người sống trên trái đất. Nó có thể xảy ra. Khoa học đã nói, cách đây hai năm, "Còn ba phút nữa

là đến nửa đêm.” Anh em biết những gì chúng tôi đã rao giảng trong những lời tiên tri. Chỉ sẵn sàng để xảy ra. Và tại sao Sa-tan giữ anh em trong chuồng, với sự nghi ngờ nhỏ nhất trong tâm trí anh em?

¹⁴⁶ Bây giờ, anh em ở đây mà đã được rảy nước, đổ nước, hoặc— hoặc làm báp-têm những cách khác với phép báp-têm Cơ-đốc, hãy để điều này được biết cho anh em.

Trong khi Phi-e-rơ nói những lời này, Đức Thánh Linh đã giáng trên...những người đã nghe lời.

Và những người mà đã chịu phép cắt bì đều lấy làm lạ, cũng như nhiều người đã đến với Phi-e-rơ, vì...trên các dân Ngoại...sự ban cho Đức Thánh Linh đã được đổ ra.

Vì họ đã nghe họ nói tiếng lạ, và ngợi khen Đức Chúa Trời. Bấy giờ Phi-e-rơ trả lời,

Một người có thể từ chối nước, để những người này sẽ không chịu phép báp-têm, mà đã nhận lãnh Đức Thánh Linh cũng như chúng ta chẳng?

Rồi người lại truyền làm phép báp-têm cho họ như danh Đức Chúa Jêsus Christ.

¹⁴⁷ Công vụ 19, để tôi trích dẫn cho anh em, cho anh em những người Báp-tít. Và lắng nghe kỹ điều này.

Và xảy ra, rằng, trong khi A-bô-lô ở tại thành Cô-rinh-tô, Phao-lô đã đi khắp những miền duyên hải phía trên... của Ê-phê-sô: người tìm thấy những môn đồ nào đó,

Người hỏi họ rằng, Anh em có nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?...họ nói cùng người, Chúng ta...không biết có Đức Thánh Linh nào.

Và người lại hỏi họ rằng, Với điều gì...anh em đã chịu phép báp-têm? Và họ trả lời, chúng tôi đã chịu phép báp-têm với Giăng...

...người bèn nói rằng, Quả thật, Giăng đã làm phép báp-têm về sự ăn năn, nói...rằng họ nên tin vào Đấng để đến...đó là, vào Chúa Jêsus Christ.

Và khi họ nghe bấy nhiêu lời, bèn chịu phép báp-têm lại
nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ.

Và...Phao-lô...đã đặt tay trên họ, và Đức Thánh Linh đã
giáng trên họ; và họ nói tiếng lạ, và làm vinh hiển Đức
Chúa Trời.

148 Ga-la-ti 1:8, Phao-lô nói lại.

Như tôi đã nói rồi, nay nói lại lần nữa; nếu chúng ta,
hay một thiên sứ từ trời, rao giảng bất cứ tin lành nào
khác cho anh em...hãy để người đó bị nguyền rủa.

149 Cho dù có bao nhiêu tín điều ánh sáng, bao nhiêu giáo phái,
bao nhiêu bất cứ điều gì đi nữa! Nếu anh em chưa chịu phép
báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, hỏi những người tin, tôi
đang truyền lệnh cho anh em, nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, để
bước đến hồ nước này và chịu phép báp-têm. Đúng vậy. Vâng.
Đó chính xác là những gì Kinh Thánh nói. “Vì chẳng có Danh
nào khác dưới Trời, được ban cho giữa loài người, nhờ đó anh
em phải được cứu.” Cho dù anh em...anh em đã làm gì, anh em
đã nhận lãnh Đức Thánh Linh nhiều như thế nào, chúng ta hãy
trở lại với ban đầu. Nếu anh em đã được rảy nước, đổ nước, hay
điều gì đó làm phép báp-têm, trong danh của “Cha, Con, Thánh
Linh,” đó là một tín điều sai lầm. Không có ai trong Kinh Thánh
đã từng rảy nước, từng đổ nước, hay đã từng chịu phép báp-têm
trong danh của “Cha, Con, Thánh Linh.” Chúng ta hãy quay trở
lại với ban đầu, và anh em sẽ tìm thấy Ngài. Bàn thờ được mở ra,
và hồ nước đang chờ đợi. Trong khi chúng ta hát một lần nữa,
“Thật giống như Chúa Jêsus.”

Được giống như Chúa Jêsus, thật giống như
Chúa Jêsus,
Trên trái đất tôi ước ao...

150 Anh em sẽ đi theo cách của mình ở đây chứ? Còn các bạn là
những người tin thì sao? Sẽ có một chỗ trống ở đây mở ra cho
anh em, chỉ trong một phút.

Suốt hành trình của đời sống...

151 Ngài đã phán gì? “Không phải như vậy từ ban đầu.” Ước gì
các bạn muốn được giống như Ngài!

...đến miền Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

¹⁵² Chúng ta hãy cầu nguyện lần nữa. Cố lên, chị ơi, nếu chị đang đến với bàn thờ ở đây. Nó ổn thôi.

¹⁵³ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin để nó được viết ra, và để nó được nên, Chúa ôi. Nó được viết ra, vậy bây giờ xin để điều đó được thực hiện. Con sẽ không phạm tội vào Ngày Phán xét, vì đứng đằng sau tín điều giáo hội nào đó; nhưng để rao giảng Phúc âm trọn vẹn, trong Quyền năng phục sinh của Đức Thánh Linh.

¹⁵⁴ Bây giờ, lạy Chúa, xin Ngài tôn cao những Lời này, và Ngài sẽ sai Đức Thánh Linh đến trên những người này, tối nay, Chúa ôi? Và chữa lành người đau ốm và bệnh tật ở giữa chúng con, để dân sự có thể biết rằng Đức Chúa Trời đã viết Kinh Thánh vẫn còn ở đây, và Ngài không thay đổi, mặc dù con người cố gắng thay đổi Lời. Nhưng Ngài là Đức Chúa Trời không thể thay đổi, mà đã phán, “Không có như vậy ngay từ ban đầu.” Và nếu chúng ta thấy nhánh đầu tiên là gì, trong Cây Nho, chúng ta có thể thực sự làm cho Sách Công vụ làm gương của chúng ta như một hội thánh.

¹⁵⁵ Xin nhậm lời, Chúa ôi, tối nay, rằng mọi người ở đây mà chưa đi theo Đức Chúa Jêsus, và Chúa Jêsus xác nhận rằng Ngài đã ở với họ, với những dấu kỳ và phép lạ của sự dạy dỗ Tân Ước của Sách Công vụ mà nhánh đầu tiên đã sản sinh, xin cho họ khiêm nhường sấp mình xuống dưới chân Ngài và tiến lên, Chúa ôi, và tìm thấy Ngài giống như Ngài đã có lúc ban đầu. Vì chúng con không thể tìm thấy Ngài giữa những tín điều và giáo phái của chúng con, và giữa những giáo lý yếu đuối, nhỏ bé của chúng con trong thời đại này. Chúng con phải trở lại với Đức Chúa Trời và Kinh Thánh.

¹⁵⁶ Những ai đang quỳ gối ở đây, mà đang tìm kiếm Đức Thánh Linh Ngài, và đang tin rằng Nó sẽ đến trên họ, họ không thiết lập bất kỳ hình thức nào, bất kỳ cách nào đó. Họ chỉ muốn Đức Thánh Linh đến trên họ. Xin ban cho, Đức Chúa Trời ôi, để lòng họ có thể được mở ra vào lúc này, và Quyền năng của Đức Chúa Trời hằng sống giáng xuống trong lòng họ, và đổ đầy họ, và tha

thứ tội lỗi của họ, và đổ đầy họ bằng Đức Thánh Linh. Xin ban cho những điều này, Cha ôi.

¹⁵⁷ Bây giờ chúng ta cúi đầu, cứ liên tục trong một phút nữa, Tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ hành động một cách cực kỳ vĩ đại, chỉ trong vài phút.

¹⁵⁸ Nếu có một số người ở đây, tối nay, là những người lạ, ở ngoài thành phố, những người không thể trở lại với buổi nhóm khác, và đang ở trong tình trạng khẩn cấp. Trong khi những người này ở tại bàn thờ, tìm kiếm, chờ đợi Đức Chúa Trời; mà, chúng ta sẽ đi đứng với họ, trong vài phút. Nhưng nếu họ ở đây trong tình trạng khẩn cấp, và không thể chờ đợi cho đến khi...cho một buổi nhóm khác, muốn được cầu nguyện cho, mời các bạn giơ tay lên, người nào đó mà phải ra đi. Một, hai. Được rồi. Một, hai, đó là ở trong đây bây giờ, ba, đó là ở trong đây, không thể chờ đợi lâu hơn nữa, rằng họ...cứ phải đi. Bốn. Tôi thấy một người ở phía sau. Có bốn người. Năm. Một cái ở ngay đây. Được rồi, có năm người ở đây, tối nay, không thể chờ đợi lâu hơn nữa. Tôi tự hỏi, nếu anh em có thể, và có thể đứng trên đôi chân của mình; nếu anh em không thể, anh em có thể được đưa đi. Và trong khi chúng ta giữ những người này ở bàn thờ, tôi muốn, anh em đi qua trong phòng cầu nguyện này, qua phía bên tay phải của tôi ở đây, năm người này.

¹⁵⁹ Trong khi chúng ta chỉ yêu cầu các mục sư truyền đạo về điều này, đó là trong tòa nhà này, tối nay, tin rằng Sứ điệp này mà tôi đã rao giảng, rằng những tín điều này và—và những giáo lý do con người làm ra, ngày nay, không phải của Đức Chúa Trời, nhưng chúng thuộc về con người; và rằng chúng ta thực sự nên quay trở lại với đường lối Kinh Thánh, trở lại với lúc ban đầu. Tôi muốn một số mục sư truyền đạo đó bước tới và đứng ở đây với tôi, trong khi chúng ta đặt tay và cầu nguyện cho những người này ở đây, về những người này đang tìm kiếm những ơn phước lớn lao của Đức Chúa Trời trên đời sống của họ. Một số anh em mục sư truyền đạo, nếu muốn, tin Đây là Lễ thật quan trọng của Đức Chúa Trời. Đừng đến cách nào khác bây giờ. Thấy không? Hãy là một người tin Nó là Lễ thật tuyệt đối.

¹⁶⁰ Và những người đó bây giờ, năm người đã nắm tay họ, đi vòng quanh phía bên này, nếu anh em có thể. Hoặc, đi vòng

quanh phía sau bục giảng, nếu anh em không thể vào đó, và chúng ta sẽ thấy điều gì xảy ra trong vài phút. Hãy đi ngay qua lối này, thưa anh em; nếu trẻ em sẽ di chuyển phía sau đó.

¹⁶¹ Và bây giờ hãy để những ai đang đến bây giờ, hãy đến để cầu nguyện, hãy để họ đi qua, chỉ cần anh em có thể, ngay qua đây.

...bóng tối

Sẽ chuyển sang ngày tươi sáng nhất.

Thế thì chúng ta hãy lấy hết can đảm,

Vì chúng ta không bị bỏ lại một mình;

Thuyền cứu sinh sắp đến

Để gom những viên Ngọc về nhà.

Thế thì vui lên, người anh em của tôi, vui lên,

(Ồ, vui lên!)

Những thử thách của chúng ta sẽ chấm dứt,

Những người thân yêu của chúng ta sẽ gặp, sẽ gặp,

Trên bờ biển vàng.

Chúng ta là những người hành hương và chúng

ta là những người lạ ở đây,

Chúng ta đang tìm kiếm một Thành phố để đến,

Thuyền cứu sinh sắp đến,

Để gom những viên Ngọc về Nhà.

Thuyền cứu sinh sắp đến,

Bằng con mắt đức tin tôi thấy

Khi nó lướt qua dòng nước

Để giải cứu bạn và tôi,

Và chúng ta hạ cánh an toàn xuống cảng

Với những người bạn mà chúng ta rất yêu quý.

“Hãy sẵn sàng,” Thuyền trưởng kêu lên;

Ồ, nhìn kia, nó gần như ở đây.

¹⁶² Hãy quan sát những quả bom nguyên tử, anh em có thể nói nó đang ở trong đây.

...ồ, vui lên,

Những thử thách của chúng ta sẽ sớm hết,

Những người thân yêu chúng ta sẽ gặp, sẽ gặp,
 Trên bờ biển vàng.
 Chúng ta là những người hành hương và chúng
 ta là những người lạ ở đây,
 Chúng ta đang tìm kiếm một Thành phố để
 đến,
 Thuyền cứu sinh sắp đến,
 Để gom những viên Ngọc về Nhà.

163 Bây giờ, thưa các bạn, những mục sư truyền đạo này sẽ nhóm lại xung quanh bây giờ, đóng chung quanh đây. Tôi sẽ đi vì những trường hợp khẩn cấp này vì không thể trở lại. Và lý do chúng ta đang làm điều này, giống như chúng ta đang làm tối nay, là có một buổi lễ báp-têm sắp đến chỉ trong vài phút. Và buổi lễ báp-têm tiếp theo sẽ là sáng Chúa nhật, sau giờ học Chúa nhật. Điều đó sẽ để lại cho chúng ta tối thứ Bảy, tối thứ Sáu, và tối thứ Bảy, và tối Chúa nhật, cho hàng chữa lành.

164 Chúng ta muốn đặt sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời lên hàng đầu. Thấy không? Sự chữa lành sẽ xảy ra. Chúng ta không sợ hãi về điều đó. Và vì vậy nó sẽ xảy ra. Tối hôm qua, Đức Chúa Trời đã cứu tám linh hồn quý báu ở đây tại bàn thờ. Ồ, tôi thật hạnh phúc khi thấy điều đó! Và tôi không biết những người này là ai ở quanh đây. Một số người trong họ có thể là tội nhân, đang kêu gọi. Một số người trong họ có thể đang tìm kiếm Đức Thánh Linh.

165 Nhưng bây giờ tôi sắp đi. Và vợ tôi ở phía sau đó, em yêu, có cả đàn ông và đàn bà ở trong đó. Tôi chỉ đi vào để xem điều gì sẽ xảy ra. Tôi tin rằng chức vụ mới sẽ được chăm lo ở đó. Đức Chúa Trời biết tôi đã nói Lời đúng như tôi biết, trong Kinh Thánh. Đúng vậy. Và tôi sẽ trở lại để xem những gì Đức Chúa Trời sẽ làm.

166 Bây giờ, tối mai, ý Chúa chúng ta sẽ không có lễ báp-têm, trừ trường hợp khẩn cấp, người nào đó muốn được báp-têm. Nhưng ngay lập tức, trong mười hay mười lăm phút tới, lễ báp-têm sẽ diễn ra.

167 Và rồi, tối mai, sẽ có...Tôi muốn hỏi chị...con dâu của tôi ở đây, (Con dâu? Ha!), con dâu tôi, nếu cô ấy tìm thấy những tấm thẻ cầu nguyện, ngày hôm nay. Loyce, anh có tìm thấy chúng không? Không hề tìm thấy chúng. Ồ, chúng ta sẽ viết một ít.

Chúng ta sẽ có được một số, cách nào đó. Và chúng ta sẽ nhận, phát thẻ cầu nguyện ra, tối mai, ý Chúa, và bắt đầu những hàng người cầu nguyện của chúng ta đến xung quanh, hàng người cầu nguyện theo kiểu thông thường, nếu điều gì đó không xảy ra trong vài phút, trong phòng. Và rồi chúng ta sẽ thấy. Tối mai, ý Chúa, chúng tôi sẽ phát thẻ cầu nguyện, sớm, tối mai, khoảng sáu giờ, tôi đoán, hay gần như thế, sáu hay sáu giờ ba mươi, điều gì đó, tối mai, để mọi người có thể nhận được thẻ cầu nguyện và xếp hàng.

¹⁶⁸ Bây giờ, ngay bây giờ, tôi muốn mọi người có thể, hãy cầu nguyện thật nhiều. Tôi muốn quý vị mục sư truyền đạo đến gần những người này. Nhưng, Anh Neville ở đây tại bục giảng. Và tôi sẽ đi vào để cầu nguyện cho người đau. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

¹⁶⁹ Và các anh em bây giờ đến ngay gần nơi những người này bây giờ. Bước lên, đặt tay trên họ, và chúng ta hãy cầu nguyện, khi anh em đến gần. Mỗi người trong họ ở lại ngay với những người đó bây giờ, khi anh em đến gần. Tất cả hội chúng biết cầu nguyện như thế nào, hãy cúi đầu trở lại đó, và cầu nguyện thật sự với Đức Chúa Trời, rằng Đức Thánh Linh sẽ giáng trên những người này và đổ đầy họ bằng Đức Thánh Linh; và sẽ thực hiện những phép lạ trong căn phòng này, để chữa lành người đau ốm và bệnh tật. ✎

58-1002 Nhưng Từ Ban Đầu Không Có Như Vậy
Đền tạ Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org